

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 16 juli 2015 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Ireland – Irland) – Minister for Justice and Equality mot Francis Lanigan

(Mål C-237/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förfarande för brådskande mål om förhandsavgörande — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 6 — Rätt till frihet och säkerhet — Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Den europeiska arresteringsordern — Skyldighet att verkställa den europeiska arresteringsordern — Artikel 12 — Fortsatt frihetsberövande av den eftersökta personen — Artikel 15 — Beslut om överlämnande — Artikel 17 — Tidsfrister och villkor för beslutet om verkställande — Följder av att fristerna överskrids)

(2015/C 302/15)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Ireland

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Minister for Justice and Equality

Motpart: Francis Lanigan

Domslut

Artiklarna 15.1 och 17 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess ändrade lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, ska tolkas så, att den verkställande rättsliga myndigheten fortsätter att vara skyldig att anta beslutet om verkställande av den europeiska arresteringsordern efter det att de tidsfrister som föreskrivs i artikel 17 har löpt ut.

Artikel 12 i det nämnda rambeslutet, jämförd med artikel 17 i samma beslut, ska mot bakgrund av artikel 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att den i princip inte utgör hinder för att den eftersökta personen i en sådan situation hålls fortsatt frihetsberövad i enlighet med lagstiftningen i den verkställande medlemsstaten även om den sammanlagda längden på den tidsperiod som personen varit frihetsberövad överskrider dessa frister, under förutsättning att längden på tidsperioden inte är orimlig med hänsyn till det förfarande som följts i det nationella målet, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera. Om den verkställande rättsliga myndigheten beslutar att frihetsberövandet av den eftersökta personen ska upphöra, är nämnda myndighet skyldig att förena det tillfälliga försättandet på fri fot av personen i fråga med de åtgärder som den bedömer vara nödvändiga för att undvika att vederbörande avviker och att säkerställa att de nödvändiga materiella villkoren för ett faktiskt överlämnande av personen föreligger så länge något slutgiltigt beslut om verkställande av den europeiska arresteringsordern inte har fattats.

⁽¹⁾ EUT C 236, 20.7.2015.

Överklagande ingett den 3 mars 2015 av Internationaler Hilfsfonds e.V av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 9 januari 2015 i mål T-482/15, Internationaler Hilfsfonds mot kommissionen

(Mål C-103/15 P)

(2015/C 302/16)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Internationaler Hilfsfonds e.V (ombud: advokaten H.-H. Heland)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens beslut av den 9 januari 2015,
- återförvisa målet till tribunalen för ny prövning, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Överklagandet har getts in i enlighet med artikel 56 i domstolens stadga. Det avser tribunalens beslut av den 9 januari 2015 i mål T-482/15, genom vilket tribunalen avvisade Internationaler Hilfsfonds' talan mot kommissionen, på den grunden att inte samtliga erforderliga handlingar hade skickats in och att grunderna inte angetts på ett tillräckligt utförligt sätt. Kommissionen var emellertid, enligt domen av den 22 maj 2012 i mål T-300/10 skyldig att, med vissa undantag, översända alla handlingar i akten rörande avtal LIEN 97-2011, vilket kommissionen underlät att göra. Kommissionen översände i stället ett antal handlingar där text tagits bort eller dolts samt underlät helt att översända andra handlingar. Internationaler Hilfsfonds e.V redogjorde för samtliga sina argument i ansökan av den 27 oktober 2012, varvid den gav in samt hänvisade till sitt brev till kommissionen av den 27 juli 2012. Klaganden hade i brevet uppmanat kommissionen att vidta de åtgärder som följer av artikel 266 FEUF jämförd med artikel 254 sjätte stycket FEUF. Klaganden gav till tribunalen även in, i bilaga till ansökan, de brev som utväxlats mellan parterna efter brevet med denna uppmaning.

Tribunalen ansåg i det överklagade beslutet att ansökan inte uppfyllde de formella kraven i artikel 44.1 c i rättegångsreglerna och att grunderna inte angetts på ett tillräckligt utförligt sätt. Klaganden anser att tribunalens uppfattning är felaktig, då klaganden inte endast i korthet, utan i detalj hade redogjort för bakgrunden till talan, grunderna och andra uppgifter som gjorde det möjligt för tribunalen att utan svårighet pröva saken i målet. Klaganden anser i synnerhet att tribunalen gjorde fel som även avvisade klagandens andrahandsyrkande om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 28 augusti 2012 (till följd av vilket den hade översänt ofullständiga handlingar), trots att tribunalen fann att det fanns stöd för grunden för det yrkandet.

Klaganden anser vidare att tribunalen gjorde fel som kvalificerade de bilagor som klaganden hade gett in som en generell hänvisning, trots att de bidrog till att förtydliga de grunder och brev som det redogjordes för i ansökan och således utgjorde en integrerad del av ansökan. Klaganden gör dessutom gällande att tribunalen gjorde en felaktig bedömning, när den fann att den replik som klaganden hade gett in saknade verkan, trots att klaganden hade gett in den i enlighet med rättegångsreglerna som komplettering till ansökan och för att förtydliga sina argument samtidigt som den gav in samtliga ifrågasatta handlingar. Klaganden anser att det överklagade beslutet utgör felaktig rättstillämpning, då det grundas på grova rättegångsfel och då tribunalen därigenom har fråntagit klaganden all möjlighet att angripa kommissionens beslut i domstol.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 22 maj 2015 – Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni mot Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT m.fl.

(Mål C-240/15)

(2015/C 302/17)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato